

Nyhedsbrev AMK

ALDRIG MERE KRIG stiftet 17. oktober 1926 Dansk sektion af
War Resisters International (Krigsmodstandernes internationale Forbund)

Pacifisme
Milttærnægtelse
Civil ulydighed
Ikkevold
Freds - og
Konfliktløsning

I dette nummer

Kommentarer	Peter Henning	2
Læserindlæg	Henning Sørensen, Tom Paamand, Frants villadsen, Poul Pedersen, Arne Hansen	4
Bog anmeldelse: Frygtens ret	Af Peter Højlund	7
AMKs fredrose	Af Tom Paamand	8
Tale til fredsvagtens 9 årsdag	Af Johnny Thjellesen	8
Munter modstand hædret af PL-Fonden		9
Debat: Israel og bosættelserne	Af Fathi El-Abed	10
En ønskeseddel fra fredsbevægelsen	Af Geert Grønnegaard	11
klip		13
Bliv medlem: Kontakt:		14
Årsmøde 2011	Tillæg 1	15
AMK aktiviteter og økonomi	Tillæg 2	15
Magtens pyramider væltede	Tillæg 3	16

Ingen anden konflikt i verden kan skuffe amerikanske præsidenter som mellemøstkonflikten
 Læs: Debat: Israel og bosættelserne side 10

Demokratiet er truet, når lovgivning, administration og domstole i frygtens navn beskærer de politiske rettigheder
 Læs: Frygtens ret side 7

For det er utrolig vigtigt, at fredsvagten består, i en tid der er præget af systemet frem for mennesket!

Læs: Tale til fredsvagtens 9 årsdag side 8

SOVJET faldt - gør USA det samme
 Obama fik Nobels fredspris. 2011 stiger USAs militæruddgifter - til det forholdsvis højeste siden 1945. Det er mere en halvdelen af verdens militæruddgifter. Læs: Kommentarer side 2

Hvis oprustning fører til fred, da er jorden i dag universets mest fredssikre sted.
 CARL SCHARNBERG

FRED og FRIHED er titlen på en udstilling af Picassos malerier og tryk på Luisiana, som åbner den 11 februar og varer til 29 maj.

Revolution og latter. Srdja Popovic har modtaget en dansk Frihedspris for sin fredelige indsats på disse områder

Læs: PL fondens frihedspris side 9

"politiske løsninger er det bedste værn mod terror - det er her, man skal lægge de største kræfter". Og at "terrorens fundament må stoppes i dialog og ikke med større ildkraft

Læs: om årets fredrose side 8

Kom til AMKs Årsmøde i Tarm
lørdag den 14 – søndag den 15 maj

Selv om Tarm ikke er Danmarks Geografiske midtpunkt så er det da overkommeligt at komme dertil hvis man vil

En solidaritetsmanifesterende koncert for alle- både med og uden point

Sæt kryds i kalenderen d. 28. februar, hvor Anne Marie Helger sammen med en perlerække af andre kunstnere og talere tager bladet fra munden og siger NEJ til pointsystemer og andre inhumaniteter i disse for vort land så vanskelige tider.

Billetsalget åbner på Politiken Plus d. 10. februar. Billetter sælges også i døren.

Mandag den 28 febr. kl 19.30 i Christians Kirke på Christianshavn (Strandgade 1, 1401 Kbh.

Fredelige demonstrationer trods voldelige chikaner med mange døds ofre fik presset diktatoren Mubarak væk
 Læs om Ægypten 11.2.11 indlæg side 6

Fortsat fra side 2

på hele vores klode. Jeg tør påstå at det er afløseren for den kolde krig og atombomberne. Hvad der bliver brugt af penge på overvågning - på politi - på kontrol og hvad der er allerværst - vi udnævner organisationer og mennesker til terrorister i flæng. Fx blev Nelson Mandela først taget af USAs terrorliste så sent som september 2001. Medens jeg skriver dette er blandt andet Horserød Stuthoffangers forening slæbt for retten fordi de har støttet en frihedsbevægelse økonomisk. Det værste er - at det har medført en enorm angst for at blande sig. Ingen af de mange pakker - tasker der er fundet efterladt har indeholdt bomber - men de har stoppet trafikken i mange timer. 40 døde har krigen i Afghanistan kostet - og hertil kommer de mange invalide og psykisk skadede - uden at det har medført en nævneværdig debat. På fredsvagten fortalte en amerikaner mig at vietnamkrigen havde kostet ligeså mange døde blandt veteranerne - som selve krigen. Så mange har begået selvmord, døde af druk og stoffer osv.. Hvis vi uddyber de kriterier man bruger for at stemple folk og organisationer til terrorister - så var vore frihedskæmpere under besættelsen terrorister. Baggrunden for terrorisme - er en forfølgelse - undertrykkelse der medfører en naturlig modstand. Tryk avler modtryk. Fx skyldes en del af sørøverierne udfør Somalia at man har ødelagt fiskeriet. Ser vi på den reelle terrorisme og dens ofre så er den minimal. De afsløringer i vort område viser at de udfører deres terror så amatøragtig og det viser domfældelserne ofte at vi har overdrevet anklagerne. Heldigvis. Det er få personer som har følt sig forfulgt på grund af race religion o.lign.. Deres såkaldte uddannelse til terror er så mangelfuld - at vi må indse at organisationen bag Bin Laden er dårlig - så smuldrende at faren fra den side er stærkt overdrevet. En humanitær indsats mod baggrunden for terrorren ville virke mere effektiv. Jeg er sikker på at man kunne finde frivillige til en humanitær indsats fx i Afghanistan - selvom risikoen for død i begyndelsen ville være ligeså stor som den militære indsats. Ifølge FN er 1/6 del af verdens befolkning analfabeter. Læse og skrive må da være det primitiveste grundlag for demokrati og vil i forhold til krigsudgifterne være minimale. Lad os stoppe alle de overvågnings og lømmelpakker. Stop denne samlede udnævning af alle muslimer til potentielle terrorister og mød dem istedet med tillid.

SIVARI&TOTAALI i ROSKILDE.

Ifølge det finske amk blad - besøgte en gruppe på ca 20 Roskilde festivalen. De kan åbenbart det der. De fleste var unge - så vi er ret misundelige. Finland har et stort militær - vel mest på grund af den lange grænse til Rusland. På arbejdermuseet har man lige afsluttet en udstilling om revolutionen 1918. Den var meget blodig. Omkring 60,000 døde i kamp - blev henrettet - døde i koncentrationlejre. Tyske tropper hjalp de hvide. De fleste døde hørte til de røde. Interessant er det at de venstreorienterede partier - socialdemokratiet hørte ikke til dem - at selv efter den uretfærdige vinterkrig 1939 startet af Sovjet, og Sovjet led store nederlag. Selv efter 1945 havde de venstreorienterede i mange år omkring 20 % af stemmerne til parlamentet. Det er måske forklaringen på at finnerne har en så stærk forening mod krig. Finland er officielt tosproget - men det svenske bliver svagere og svagere. Fx er nægterbladet kun på finsk. Sandsynligvis skyldes det at svenskerne nok ikke var så venstreorienterede. PH

GUERNICA og efterkrigstidens bøger om tysk modstand under krigen. november besøgte jeg Madrid - af 2 grunde at se Picassos Guernica maleri og for at besøge noget familie jeg ikke havde set i flere årtier. Madrid er jo et kunstmekka - men jeg er nået til den alder hvor man hurtigt bliver træt- derfor nøjedes jeg med at besøge Guernica. Det er meget stort ca 20x3 m. Det er et meget stærkt billede - stærkere end jeg havde forestillet mig. I rum ved siden af vises film om borgerkrigen. I krigen deltog omkring 500 danske frivillige ca 125 døde dernede.

Det var hovedsagelig kommunister - flest fattige arbejdere. Nogle cyklede derned. De var klart ikke pacifister. Danske kvækere var der. Borgerkrigen afslørede Danmarks og demokratiernes passivitet. Tagen standpunkt. Disse frivillige prøvede i det mindste at tage standpunkt. Da de kom hjem blev de modtaget af politiet. Blev dømt til at betale mange penge. Det blev først eftergivet dem i 1945. Det var den samme gruppe der under besættelsen var de første til at gøre modstand. PH

TYSK MODSTAND

Hos min familie fandt jeg 2 bøger om modstanden i hitlertyskland. En lille en om familien Scholl - deres gruppe begyndte allerede i foråret 1943 at udsende illegale blade - på pacifistisk grundlag. *Fortsætter side 4*

Fortsat fra side 3

De blev selvfølgelig hurtig afsløret. Kom for en folkedomstol med den berygtede dommer Friesleben. Få timer efter dommen blev de halshugget. Hun havde en stor korrespondance om pacifisme med en meget god ven der var officer og deltog i Stalingrad.

Det er klart at i sådan en situation er det vanskeligt at bevare sine holdninger. En aften er hun ude og spadserer med en veninde indrømmende hun at hvis hun nu mødte Hitler og hun havde en revolver ville hun skyde ham. Bogen er nærmest et hefte og er ikke oversat til dansk. Det er længe siden jeg har læst en bog med så stærkt et indhold.

Bogens titel: Hermann Vinke: Das kurze leben der Sophie Scholl. Otto Maier verlag 1980
Dansk tv har fornylig vist en udmærket halvdokumentarisk film om Scholl.

På dansk er lige udkommet en roman om samme gruppe - men den har ikke fået særlig gode anmeldelser. Den anden bog fra 2009 er interview med børn af henrettede, af overlevende fra koncentrationslejre m.fl. Forfatteren hedder Madelung og titlen verraeter oder helden. Beck verlag Muenchen. Disse "børns" fortællinger viser hvordan man i Tyskland selv efter krigen i mange år gjorde alt for at glemme. Kan man læse tysk kan disse 2 bøger varmt anbefales. PH

Tunesien Egypten.

Det er en glædelig udvikling der er sket - den fine disciplin demonstranterne har udvist. I mange tilfælde inspireret af en Jugoslavisk ikke voldsgruppe Otpor. Det bliver spændende at se hvordan det udvikler sig. Om militæret i sidste ende griber voldeligt ind. Går det godt så kan det få en positiv indflydelse på Palæstina konflikten PH

Læserindlæg

Henning Sørensen

FOLKEKIRKEN ADVENT 2010

Da jeg under den tyske besættelse gik i skole lærte vi, at 98 % af den danske befolkning var medlemmer af folkekirken. Dette tal er nu 81 %. En tilsvarende tilbagegang har ramt alle kirker i Europa såvel katolske som protestantiske. Årsagerne er mange og forslagene til at imødegå denne udvikling er ikke færre. Et af disse er, at oprette et forum der på folkekirkenes vegne kan udtale sig om etiske og politiske emner. Et sådant vil jeg betragte som en ulykke. Folkekirkenes opgave er at forkynde evangeliet, og så må den enkelte på eget ansvar og i eget navn drage de

etiske og politiske konsekvenser. Derimod er det væsentligt at der inden for folkekirken er strømninger og organisationer der søger at påvirke udviklingen. Blandt disse er pacifisme p.t. fraværende. Folkekirken og dens menigheder bakker med feltpræster og soldaterhjem krigsdeltagelse og militarisering op; men efter den kolde krig er de kræfter, der modarbejder militær og militarisme blevet tavse. Det er en stor skam. Mit ønske for folkekirken er, at der i dens nye år atter må opstå bevægelser der præsenterer vore folk for klassisk pacifisme, at Kristne for Nedrustning og Danske gruppe af antimilitaristiske præster må genopstå som fugl Føniks af asken 22-11-2010

BØN FOR SOLDATERNE I AFGHANISTAN I FRILAND PÅ DJURSLAND

Søndagene i advent sender DR TV gudstjeneste fra andelsforeningen Friland på Djursland.

Prædikant er sognepræst Flemming Pless der bl.a. er socialdemokrat. I sine prædikener argumenter han for bæredygtig levevis og social ansvarlighed, hvilket er i overensstemmelse med Frilands tiltalende principper. I kirkebønnen beder præsten for de til Afghanistan udsendte og deres pårørende herhjemme der lever i konstant frygt. Denne bøn er upræcis og kan opfattes som en støtteerklæring til vort land som krigsførende besættelsesmagt. Jeg vil opfordre Flemming Pless til at ændre ordlyden, så det bliver en bøn om at soldaterne må blive inspireret til uden ophør at rejse hjem og give sig til at bestille noget nyttigt. 7-12-2010 HS

FRA FRIHEDSKAMPEN TIL KRIGEN I AFGHANISTAN.

I sommeren 1945 få uger efter krigens afslutning hørte jeg et radioforedrag om den politiske og folkelige situation af formanden for den pacifistiske organisation Aldrig mere Krig, valgmenighedspræst og salmedigter Uffe Hansen

Fortsætter side 5

Fortsat fra side 4

(1894-1994). Han betegnede nazismen som en djævelsk ideologi og han fremhævede de der med politiske og kulturelle midler havde bekæmpet nazismen, hvorimod han tog afstand fra de der havde anvendt vold som mord og bombesprængninger. Disse sidste krævede nu, at vort land skulle opruste og der skulle oprettes et korps af frivillige bevæbnede kvinder og mænd. Denne politik advarede Uffe Hansen imod. Den ville på sigt forrå vort folks mentalitet. De der ønskede oprustning og militarisering fik som sørgeligt bekendt det politiske overtag, så Danmark nu deltager i krige i bl.a. Afghanistan, og de danske soldaters råhed, menneskeforagt og sprobrug i denne krig har befolkningen netop kunnet se på TV i filmen Armadillo. Det vi så der er simpelthen et kulturfolk uværdigt. Skal dansk kultur og folkelig egenart bevares for kommende slægter en folkerejsning mod militær og militarisme påkrævet 10.01.11 HS

SYGEHUS

Det solidariske og humanistiske samfund, som er bygget op gennem generationers hårde arbejde og politiske slid, er nu desværre under hurtig nedbrydning. Således er det hensigten at lukke de sidste rester af Grenaa Sygehus, hvis funktion er at bringe lindring, lægedom, og tryghed i lokalsamfundet. Omvendt synes det umuligt at komme af med Norddjurs Kommunes kræftsvulst, det militære øvelsesområde i Hevring, hvor unge mennesker lærer at slå ihjel og hvis frugter vi kan se i filmen Armadillo, der for nylig blev vist på tv. De danske soldaters råhed, menneskeforagt og sprobrug blev afsløret i al sin gru. Det er et kulturfolk uværdigt Arbejdet mod militarisme, egoisme og højredrejning kræver sin mand M/K, men det er så nødvendig som ingensinde. 24.1.2010 HS

KFUM BØR ADVARE UNGDOMMEN MOD MILITÆRET

KFUM's Soldatermission opretter nu i forbindelse med sine soldaterhjem støtteboliger, hvor krigsskadede soldater kan få hjælp til at blive sluset ind i det arbejdende samfund.

KFUM bør hellere bruge sine kræfter til at søge at forhindre at unge mennesker M/K lader sig indsluse i det djævelske militærvæsen. 01-02-11 HS

Henning Sørensen

Forfatter, fvh Skraldemand, fhv menighedsrådsmedlem i 31 år.
Villa Pax Irisvej 17 8500 Grenå Tlf./ Fax 86 32 16 79

Point for krig

Af Tom Paamand

I debatten om pointsystemer for indvandrere har det været nemt at finde eksempler på folk, der bliver udelukket af de besynderlige regler. En af disse er

afghaner, hedder Barialai og arbejder som tolk for de danske soldater i Afghanistan. Han bliver afvist, da han har opholdt sig for meget i sit hjemland(!), og ikke "har udvist aktivt medborgerskab". Problemet for Barialai er, at hans arbejde for den danske hær ikke står på listen over aktiviteter, der betragtes som "aktivt medborgerskab". Dette og lignende problemer vil de fleste partier nu have kikket efter.

Mange andre lande har indført regler, der lader udlændinge optjene statsborgerskab som lejesoldater. Mest kendt er Fremmedlegionen - efter tre år kan legionærer ansøge om fransk statsborgerskab. Så der er absolut sympatisk, at en krigsførende nation som Danmark endnu ikke har gjort krigstjeneste pointgivende.

At Barialai bliver fanget i reglerne viser absurditeten i pointsystemet, men bør absolut ikke være en grund til yderligere at militarisere Danmark. Folk som Barialai kunne opnå points som fodboldtræner for børn, ved at give lektiehjælp, eller på anden måde arbejde frivilligt i et år. Disse regler gør altså "frivilligt arbejde" obligatorisk, men er da bedre end direkte at give point til militært arbejde.

Astrid Krag, der er MF for SF, vil ikke umiddelbart afvise, at militærtjeneste skal give point:

"Jeg tror vi gør klogt i at inddrage nogen af de mange kloge mennesker der ligefrem har forsket i medborgerskab i det her land før vi lægger os fast på noget. Det er jo desværre nærmest diskvalificerende at have en viden om noget under nuværende regering, men en ny regering vil lytte - også til dem der ved noget hvad de snakker om :-)", skrev Astrid Krag i sit svar.

Som fx eksportchauffør ville Barialai ofte også have haft svært ved at fastholde en aktivitet som fodboldtræner. Hvis pointsystemet skal laves om, må det primære være, at militært arbejde ikke begunstiges i højere grad, end et tilsvarende arbejde med lignende problemer. TP

Er der nogen aktivitet i AMK

Fra fhv AMK medlem Frants Villadsen, 3060 Espergærde, har AMK bestyrelse modtaget opfordring til at tage stilling til følgende spørgsmål.:

Såvidt jeg opfatter det, er tiden nu desværre moden til at give de mange krigsmodstandere i Danmark en mulighed, for at give udtryk for deres holdning. Er der nogen aktivitet i AMK? Det virker på mig som aktivitetsniveauet er meget lavt. (Tag det som en positiv provokation!). Hvilke fremtidsplaner har AMK? Er der nogen speciel årsag til at AMK ikke er repræsenteret på Facebook? Er der nogen speciel årsag til at der kun står 1½ linie på Wikipedia om AMK? Kan der oprettes lokalkomiteer af AMK - eller er det en topstyret organisation?

Fortsætter side 6

Fortsat fra side 5

Har AMK klistermærker eller andet, så man kan pryde sin bil / cykel? Hvis ikke - hvad vil det mon koste at få fremstillet et "Aldrig Mere Krig - Krig er en forbrydelse mod menneskeheden"-klistermærke? Er "Det knækkede gevær" et copyright-varemærke for AMK eller WRI?

Jeg har været militærnægter i 1976 og jeg har været medlem af AMK, men meldte mig ud for nogle år siden, da der var ufred internt i AMK. Jeg håber der er nogen der har lyst til - i fredens tjeneste - at svare mig på mine provokerende spørgsmål.

Kommentarer til ovenstående

Af Poul Pedersen

Jeg sendte følgende svar:

Kære Frants Villadsen Tak for din interesse for sagen
Jeg vil tage dine kommentarer med til vort næste møde i AMK hovedbestyrelse den 15.1.2011
I efteråret 2010 havde vi i AMK et "fremtidsværksted"
Et weekend kursus hvor vi netop forsøgte at finde frem til realistiske initiativer, og det arbejder vi stadig videre med. Med venlig hilsen Poul Pedersen.

Efter min opfattelse må vi efter bedste evne bestræbe os på at samarbejde på en fredelig og værdig måde, selv om vi jo ikke altid kan være enige om alt. PP

En Påstand

Når fattige angriber rige, bliver de rigeste rigere og de fattigste fattigere.

Begrundelse

Den der bliver angrebet, vil forsvare sig efter bedste evne, og anskaffe de bedst mulige forsvarsvåben. Dermed bliver der brugt ressourcer på våben i stedet for mad og velfærd.

Et tydeligt eksempel er Israel/Palæstina. PP

Pirater på jagt efter hurtig profit

Af Tom Paamand

Pirater angreb den 12. januar et dansk skib i Adenbugten ved Afrikas Horn, og tog seks besætningsmedlemmer som gidsler. Et tyrkisk Nato-skib fik tilladelse fra dansk side til at borde skibet, men da de kom om bord, var der hverken besætning eller pirater på skibet. Denne nyhed ramte selvfølgelig de danske medier med stor kraft, og de stakkels gidsler er fortsat i fangenskab, selv om rederiet forhandler med piraterne.

Det trak ikke helt så store overskrifter, at de danske søfolks skib var en våbentransport. Rederiet Shipcraft har ligefrem specialiseret sig i at fragte radioaktivt affald og ikke mindst eksplosivt gods. Våbentransport er en indbringende forretning for danske skibe kloden

rundt, og er helt bevidst ikke reguleret i dansk lovgivning.

Der er således ikke mere offentlighed om våbentransporter, end sender og modtager selv fastsætter - og de holder oftest kæft. Men skibet M/V Leopard er afsejlet fra Bofors faste havn: "... Nyligen lastede det danske fartøjet Leopard explosiva varor i Varbergs hamn. Enligt oppgitt var det svensktillverkade vapen till mottagarländer i Fjärran Östern", skrev Hallands Nyheter. Disse rygter er alt hvad vi har. Hvis lasten er fra Bofors, har piraterne ikke meget at bruge den til. Våbnene er låst inde i anonyme containere, og der er en langt hurtigere gevinst i at handle med tilfangetagne søfolk. Til gengæld fik piraterne ufrivilligt kastet et strejlflys på en meget farlig del af de danske skibes fragt.

Danmark producerer selv ret få våben, men vi er fortsat en stor søfartsnation med omkring 10 procent af verdensmarkedet. Som den danske aktive deltagelse i Irak/Contra affæren tidligere afslørede, er danske rederier meget villige til at bevæbne stridslystne parter kloden rundt - altså lige undtaget, når det er vore egne skibe, der bliver angrebet. Shipcraft er desværre ikke et særtilfælde.

Naturligvis skal den danske stat hjælpe med at få søfolkene fri, men når det er sket bør overvejelserne ikke blot gå i retning af øget bevæbning og militær overvågning af skibene.

Hvilke diktatorer sidder og venter på disse våben lige nu - og skal Danmark tillade enhver sådan handel, når blot der er hurtig profit at hente.

Våbentransporterne har konsekvenser. Ikke kun som her for et par danske gidsler, men i langt værre grad for de befolkninger, der betaler prisen for disse våben. TP

D. 11. februar 2011 dagen for at ægypterne gennem fredelige demonstrationer trods voldelige chikaner med mange døds ofre fik presset diktatoren Mubarak væk inspirerer mig:

Af Arne Hansen,

Fantastiske ægyptere og fantastisk at Gandhis ikkevoldsstrategier igen er blevet brugt med succes (så langt). Og ikkevoldsideerne er efter sigende blevet spredt til Ægypten via Otpor de unge serbere i Beograd som i 2000 væltede

Fortsætter side 7

Fortsat fra side 6

Milosevic. Det skete dengang også med ikke-voldelige midler bl.a. gennem at bruge humoren til at gøre grin med magthaverne og igennem at gå i dialog med magtsøjlerne at gøre disse møre. Otpor opdaterede Gandhis aktivistiske ikkevoldsstrategi jf Gandhis ord "Fred er vejen til fred"

Måtte dette brede sig til resten af verden. Hvilket militært spild kunne vi så undgå til gavn for samarbejde for klima/miljø og social retfærdighed og mellempkelig forståelse på hele kloden.

Hurra!

Men ikkevoldsstrategier kræver så også fra nu vor alles støtte og medvirken i det lange seje træk, som jeg med glæde vil deltage i helt i Gandhis ånd.

Arne Hansen, medlem af Aldrig Mere Krig

Bog anmeldelser

Frygtens ret

Peter Højlund: Frygtens ret. Hans Reitzels forlag 2010, 157 sider, kr. 175.

Denne bog handler om, hvad frygt gør ved os og ved de fundamentale institutioner i vores samfund, og hvad det indebærer af trusler mod demokratiet og retssikkerheden.

Opstået frygt i et samfund kan skabe en ny retstilstand. Vi kan ikke leve et samfundsliv uden en basal tryghed og sikkerhed i alle døgnets timer, og de tunge institutioner i moderne samfund er og har været institutioner, der skaber og søger at opretholder orden ved at isolere eller udrydde elementer, der truer ordenen, skaber frygt, angst og usikkerhed med hensyn til fremtidens ordnethed. Begivenheder, der i kraft af mediedækningen og mediernes egen interesse i det spektakulære, når hele verden rundt, kan skabe frygt, som giver politikere mulighed for at demonstrere "politisk handlekraft" i en situation, hvor der samfundsmæssigt set var mere brug for klogskab og eftertænkning.

Det er Peter Højlunds udgangspåstand, at der siden 11. september 2001 og Muhammed-krisen har udviklet sig en frygtkultur, som har sat sig dybe spor i den nationale og internationale lovgivning ved at ændre vilkårene for offentligt anerkendte standarder for frihed og retssikkerhed. Forfatteren, der er professor i samfundsvidenskab ved Roskilde Universitet, tager udgangspunkt i blandt andet disse to kendte sager:

Fighters and Lovers. Seks unge danskere blev i 2009 ved højesteret idømt betinget fængsel fra 60 dage til seks måneder. De havde solgt T-shirts med det formål at sende overskuddet som støtte til

PFLP i Israel og FARC i Colombia. Deres aktivitet blev af Østre landsret og Højesteret karakteriseret som terrorisme og derfor strafbar.

Lømmelpakken blev vedtaget op til klimatopmødet i København i december 2009 for at forebygge uroligheder og strafbare forhold. Politiet tilbageholdt omkring 1.500 demonstranter, hvoraf kun ganske få havde begået kriminelle handlinger. Disse sager markerer, skriver Højlund, et vendepunkt i vores demokrati. Lovgivningsmagten har her vedtaget regler, der kriminaliserer politisk aktive personer og grupper, selv om der ikke er nogen konkret mistanke om, at de har foretaget sig noget strafbart. Motivet er frygt for noget, der muligvis kan ske - ikke ud fra, hvad der sandsynligvis vil ske.

Højlund beskriver frygtens indvirkning på ret og rimelighed og konsekvenserne heraf for den frie politiske meningsdannelse og for de nye vilkår for offentligt at manifestere sin politiske interesse. Han springer fra aktuelle konkrete begivenheder til retsfilosofiske og demokrati-politiske overvejelser med stadig reference til borgeren som politisk handlende person og til et samfund, der kun kan forblive et demokratisk samfund, når der sikres plads til opinionsudvekslinger og offentlig kritik og opposition.

Demokratiet er truet, når lovgivning, administration og domstole i frygtens navn beskærer de politiske rettigheder, som vi alle sammen hidtil har taget for givet. Efter 11.09. er domstolskontrollen på udlændingeområdet blevet svækket. Ministres og politikeres udfald mod EF-domstolen, fx i forbindelse med den såkaldte Metock dom fra 2008, og deres kritik af internationale konventioner og aftaler, når det viser sig, at de er blevet overtrådt af danske myndigheder, er tegn på, at noget er galt. Ministre og folketingsmedlemmer, der ønsker at vise handlekraft og lynhurtigt søger at få udvirket lovindgreb, svækker demokratiet ved at forhindre offentlig debat, høringer og ekspertudtalelser. Bankpakkerne (2008-2009) er eksempler på, at samfundsvigtige beslutninger træffes bag lukkede døre. Knivloven er måske det bedste eksempel på de absurditeter, der opstår i denne frygtkultur – frygt for, hvad der måske kunne ske.

En særlig effekt af den nye frygtkultur er, hvad forfatteren kalder fremkomsten af det politiske masse menneske som grupperetssubjekt: Politiet kan med loven i hånd anholde en hel gruppe mennesker, hvis man finder det nødvendigt for at

Fortsætter side 8

Fortsat fra side 7

afværge formodede trusler mod den offentlige orden.

Historisk og filosofisk blev grunden til nutidens frygtbetonede ret lagt af bl.a. Machiavelli (1469-1527), der rådede sin fyrste til at herske ikke ved at gøre det bedste for folket, men ved at holde det i en tilstand af frygt, simpelthen fordi det er mest effektivt. Det minder om, at frygtkulturen giver særlige fordele til politiske partier og magthavere, hvis ideologi i forvejen indeholder elementer, der passer til en frygt- og straffekultur.

Bogen vil være helt oplagt til at blive studeret afsnit for afsnit. Køb dit eget eksemplar og sæt strek under det, du finder vigtigst. Og læs det så igen. Eller find sammen i en læsekreds og tyg den igennem afsnit for afsnit. Der er mange gentagelser i den. Den er ikke altid lige klar, men den er et fantastisk vigtigt indlæg i en meningsdannelse om det samfund, der er opstået i en frygtkultur, der også er blevet en rygtekultur og en løgnagtighedskultur. Der er derfor særlig brug for politiske og retlige begreber til at forstå og diskutere samtiden med. De findes i "Frygtens Ret". Finn Held 22.01.2011

Aldrig Mere Krigs fredrose givet til Poul Dahl tidligere chef for Jægerkorpset

HB-medlem Tom Vilmer Paamand begrundede pacifisternes rose til jægersoldaten således:
- Der er mange ting, vi ikke giver Poul Dahl vores Fredsrose for. Han er som tidligere chef for Jægerkorpset naturligvis ikke pacifist, men taler i stedet ud fra en bred erfaring med netop krig. Poul Dahls ord og erfaring vejer tungt, og det overrasker os glædeligt, når en gammel soldat som han når frem til en række præcise holdninger, som selv pacifister må bifalde.

Poul Dahl har skrevet, at "politiske løsninger er det bedste værn mod terror - det er her, man skal lægge de største kræfter". Og at "terrorens fundament må stoppes i dialog og ikke med større ildkraft".

Støtten fra en pacifistisk organisation som Aldrig Mere Krig kom som en overraskelse for Poul Dahl, selv om

han ofte har talt imod krigen i Afghanistan, hvor han mener den danske militære indsats skaber flere problemer, end den løser.

- I er imod krig, og jeg er imod krig. På det punkt har vi fælles interesser, og jeg er beæret over at få denne pris. Den vil jeg bruge i mine foredrag, sagde Poul Dahl, da han fik overrakt det indrammede hædersbevis. Prisen er tidligere givet til blandt andre fredsforsker Jan Øberg og journalist Jørgen Dragsdahl.

- Det er Aldrig Mere Krigs håb, at når en professionel krigsmand som Poul Dahl står frem med sådant et fredeligt budskab, må der være forstandige politikere og andre beslutningstagere, der forstå at lytte, forklarede Tom Vilmer Paamand.

Poul Dahl var indtil 2004 ansat i Forsvaret, men er i dag pensioneret. Han er valgt til Silkeborg Byråd for Venstre, skriver bøger og holder foredrag.

Tale til fredsvagtens 9 årsdag

Af Johnny Thjellesen

Hej kære medborgere.

Mit navn er Johnny, jeg er 22 år og er fredsvagt. I dag har fredsvagten stået foran Christiansborg hver dag, i 9 år. Jeg ved ikke om jeg skal sige tillykke, eller hvad sørger jeg skal. På den ene side, er jeg er ked af at være vidne til, at så mange civile mennesker, må lade deres liv, til fordel for en kamp mod en usynlig fjende. Jeg inderligt for mine medborgere, der har måtte lade livet, i en krig der ser ud til ikke at kunne vindes.

Men på den anden side, så er jeg stolt over, at være en del af fredsvagten. Jeg er stolt over at være en af dem,

Fortsætter side 9

Fortsat fra side 8

der har taget holdning og ansvar. Jeg vil give et enormt skulderklap til dem der er med til at holde fredsvagten i live. For det er utrolig vigtigt, at fredsvagten består, i en tid der er præget af systemet frem for mennesket! Det er så forbandet vigtigt, at der findes ildsjæle i dette land, der kan give folk et håb om, at vores meninger og holdninger faktisk betyder noget, for dem der hver dag arbejder inde på Christiansborg og diktere hvordan dagens Danmark skal se ud.

Fredsvagten betyder rigtig meget for mig, som person. Det betyder meget for mig, fordi jeg har en god mavefornemmelse, hver gang jeg går hjem fra en afsluttet vagt. Det er vigtigt for samfundet og fællesskabet, at man har det godt. For som min ven, og fredskollega siger, så gror græsset selvom man ikke lige kan se det. På den måde ment, at når folk kan se at man har det godt med sig selv, så sår det et frø i andre, og forhåbentligt kan det vokse, sådan at andre også får det bedre med dem selv.

Jeg så selvfølgelig aller helst at fredsvagten aldrig havde behøves at starte, men realiteten er, at der er en krig i gang, der opretholder frygten for terrorisme. Denne krig ser ikke ud til at stoppe lige foreløbig, så derfor håber jeg, at fredsvagten kan blive ved med at stå her, indtil den glædesdag det bliver, når Danmark trækker sine tropper ud af Afghanistan!

Fredsvagten er noget af det unikeste jeg har været med til, noget af det, der viser at sammenholdet mellem mennesker, udenholdenheden og standhaftigheden. Faktisk gør vi en forskel for rigtig mange mennesker. Vi gør både en forskel for os fredsvagter, men hvad jeg høre rundt om i byen, er at det også betyder noget for rigtig mange mennesker. Og det er rigtig dejligt med alt den mentale opbakning. Jeg kan bl.a. tilføje, at vi har en støtter i Århus. Tina på 15 år – det er vi selvfølgelig rigtig glade for! Men realiteterne er, at fredsvagten er inde i en hård periode for tiden. Vi er ikke nok mennesker til at kunne få vagtskemaet til at hænge sammen. Og hvis vi ikke kan det, så vil fredsvagten være nødsaget til at lukke ned. Det ville virkelig være ærgerligt at lukke ned pga af manglende vagter, og ikke pga. at den absurde krig mod terror stoppede.

Når jeg spørger ude i byen, om mine venner f.eks. kunne tænke sig at være fredsvagt, siger de nej, fordi de er af den overbevisning, at det ikke nytter noget, og det er dumt at spilde sin tid og energi på noget, der er utopi. Jeg bliver så forfærdet over at høre den slags komme ud af folks mund, for det betyder bare, at de ikke har sat sig ind i, at vi rent faktisk gør en forskel.

For det første, gør vi en forskel for os selv. Eller jeg kan i hvert fald tale på mine egne vegne, og sige at jeg

bliver et bedre menneske af at stå fredsvagt. Jeg får det godt med mig selv, jeg får udtrykt mine meninger og holdninger, kommer i dialog med forbipasserende og i bedste tilfælde får jeg nogle gode venner i udlandet. En dag kom en ung kinesisk mand fra Californien forbi. Det endte ud i, at jeg den dag i dag er venner med ham på facebook, og jeg har et sted at bo, hvis jeg en dag kommer til Californien.

Og folk snakker så meget om at gøre en forskel, og det vil jeg sige, ja det gør vi. Vi gør en forskel i en stresset hverdag - det gør en forskel at komme forbi fredsvagten, få stresset af, og snakke med andre mennesker. Om vi gør en forskel rent politisk, kan så diskuteres, men jeg tror inderligt på, at dem inde på borgen, ikke har kunne ignorere os fuldstændigt i 9 år. Grunden til at vi måske ikke har så meget indflydelse, er måske fordi vi ikke er så mange alligevel. Så det er vel bare endnu en god grund til at blive fredsvagt? Vær den forandring du ønsker i dit liv. Tak fordi i lyttede på mig, og ha' en fortsat god og fredelig demonstration. Og husk, som Gandhi engang har sagt: Civil modstand skal provokere. Vi bliver ved med at demonstrere indtil krigen mod terror er forbi. Det er os der har magten, i sidste ende. Det er styrken, ved civil fredelig modstand

Munter modstand hædret af PL-Fonden

Revolution og latter. Srdja Popovic har modtaget en dansk Frihedspris for sin fredelige indsats på disse områder. PL-Fondens Frihedspris tildeles ”en person eller organisation, som med uomtvistelig habitus har gjort en indsats for menneskerettighederne”.

Srdja Popovic blev født 1973 i Serbien. Han var stiftende medlem af Otpor, hvor han arbejdede med strategi, taler og træningsmanualer for den serbiske modstandsbevægelse.

I en sarkastisk henvisning til Jugoslaviens kommunistiske fortid, blev Popovic undertiden kaldet Otpors ideologiske kommissær. Han studerede og oversatte litteratur om ikkevoldelige strategi, herunder

Fortsætter side 10

Fortsat fra side 9

bøger af den amerikanske forsker Gene Sharp.

Otpor er det serbiske ord for modstand. Gruppens aktioner er dokumenteret i filmen "Bringing Down a Dictator". der viser Slobodan Milosevics spektakulære nederlag oktober 2000. Ikke ved våbenmagt, som mange havde forudsagt, men ved en sindrig ikkevoldelig strategi for ærlige valg og massiv civile ulydighed. Milosevic kaldte Otpor for terrorister, hvilket Otpor-medlemmer over hele landet latterliggjorde ved at anmelde sig selv til politiet.

I dag rådgiver folkene fra Otpor oppositionsbevægelser over hele verden i, hvordan man laver en ikke-voldelig revolution. De har lavet en manual, der kan findes her: <http://www.canvasopedia.org/>

Srdja Popovic blev valgt til parlamentet i Den Serbiske Republik efter omvæltningerne i slutningen af 2000, hvor han fungerede som miljørådgiver for den serbiske premierminister. Popovic forlod Parlamentet i slutningen af 2003 og var medstifter af Centre for Applied Non-violent Action & Strategies (CANVAS), en gruppe, der støtter voldelige demokratiske bevægelser gennem overførsel af viden om strategier og taktik i ikkevoldelig kamp. Underviser også på universitetet i Beograd.

PL-fondens Frihedspris, som er på 100.000 kroner, blev indstiftet i 1985 af tidligere frihedskæmper og manufakturhandler Poul Lauritzen (1916-94). Blandt tidligere modtagere er radiostationen Democratic Voice of Burma og den kinesiske borgerretsforkæmper Han Dongfang.

Debat: Israel og bosættelserne

Fra Fathi El-Abed, bragt fredag den 21/1 i JP
Fredsforshandlingerne mellem palæstinenserne og israelerne lider under Israels trodsighed over for hele verdenssamfundet på grund af bosættelserne.
Af FATHI EL-ABED, talsmand - Dansk Palæstinensisk Venskabsforening

Ingen anden konflikt i verden kan skuffe amerikanske præsidenter som mellemøstkonflikten. Det har den amerikanske præsident Barack Obama måttet sande. Han er endnu en amerikansk præsident, der har satset alt på at "løse" konflikten mellem palæstinenserne og israelerne og - som det foreløbig ser ud - kan regne med at tabe meget.

For første gang i over 40 år - det vil sige siden krigen i 1967, da Israel angreb sine naboer og besatte bl. a. Gaza, Vestbredden og Golanhøjderne - tales der åbent og konstant om de jødiske bosættelser på den besatte Vestbred herunder Østjerusalem. Det er nutidens

hårdeste knude, som i flere måneder har forhindret "fredsforshandlingerne" i for alvor at komme i gang og oven i købet har skabt en sprække i forholdet mellem Israel og USA. I hvert fald på overfladen.

Men hvad gør bosættelserne så vigtige for såvel palæstinenserne som israelerne, at de i den grad kan lægge processen hindringer i vejen? For alæstinenserne er det meget simpelt: Da fredsforshandlingerne blev initieret i begyndelsen af 1990'erne - efter et enormt amerikansk pres på Israel - boede der ca. 140.000 jødiske "bosættere" på Vestbredden - inklusive den besatte palæstinensisk by Østjerusalem.

Nu 17 år efter med en fredsproces, der har oplevet mange op og nedture - bor mere end en halv million jødiske bosættere - ulovligt vel at mærke - på hele Vestbredden. Det vil sige: Fra 1967, da Vestbredden blev besat, til 1993, da den første "fredsaftale" - også kaldet "Oslo-aftalen 1" - blev underskrevet mellem palæstinenserne og israelerne, så blev Vestbreddens smukke bakketoppe - især omkring Østjerusalem - koloniseret med 140.000 jødiske bosættere (og ikke den romantiske betegnelse bosættere). Det er ca. 6.000 jøder om året.

Men så fik Israel travlt med at flytte endnu flere af sine egne borgere til den besatte Vestbred da freden så ud til at indtræffe i løbet af 1990'erne.

Målet var fra begyndelsen at lave om på såvel demografien som geografien, og nu står palæstinenserne med ca. 517.000 jødiske kolonister, der har bygget deres huse og omfattende infrastruktur på stjålet palæstinensisk land (primært fra palæstinensiske landmænd). Det er ca. 23.000 om året, der har fået lov til at kolonisere Vestbredden i de 17 år, fredsprocessen har stået på. Det er fire gange så mange årligt som i tiden før, fredsprocessen kom i gang i 1993. Tallet stiger dag for dag.

Det vil sige - diplomatisk sagt - at mens palæstinenserne og det internationale samfund i 17 år har været optaget af at finde en løsning på konflikten, så har israelerne haft mere end travlt med at få flere og flere af sine egne borgere til at bosætte og kolonisere områderne omkring de palæstinensiske landsbyer og byer - især Østjerusalem.

Problemet for palæstinenserne og især den palæstinensiske ledelse er, at der mildt sagt snart ikke vil være noget at forhandle om, hvis Israel får lov til at bygge endnu flere bosættelser! Regner man bosættelserne, de mange motorveje og veje, der forbinder dem med hinanden og med selve Israel - og som er stort set forbeholdt jøder - det såkaldte sikkerhedshegn og de utallige sikkerhedsområder som Jordandalen, de mere end 550 checkpoints på Vestbredden etc., så er ca. 46% af Vestbredden allerede nu på israelske hænder.

Med den intensitet og aggressivitet Israel udvider allerede eksisterende og bygger nye bosættelser på, så

Fortsætter side 11

Fortsat fra side 10

kan det vist ikke være så svært at forstå palæstinenser-nes reelle bekymringer, når de proklamerer; ingen forhandlinger med bosættelser.

Hvad er det så, der gør det så svært og umuligt selv for Israels snart eneste ven og evige forsørger USA at overbevise israellerne om nødvendigheden af at standse ALLE bosættelsesaktiviteter på Vestbredden inklusive Østjerusalem for, at forhandlingerne kan gå i gang? Der er faktisk to hjørneste for israellerne, når talen falder på Vestbredden; det ene er religiøst.

Palæstinenserne forbandelse er, at palæstinensiske byer som Al-Quds (Jerusalem), Al-Khalil (Hebron), Betlahem (Betlehem) og Ariha (Jericho) og hele Jordandalen for en stor del af israellerne vedkommende er mere hellige og betydningsfulde end f. eks. Tel Aviv nogensinde har været. Det bunder i 3.000 års nationalromantiske fortællinger fra datidens Mellemøsten og som ingen hold har i den virkelige verden. Det er kort fortalt historien om det "forjættede land" hvor den "barmhjertige og retfærdige gud" beordrede en vis profet til at erobre landet, der flyder med mælk og honning. Tilsyneladende er guds ord - hvis det overhovedet holder - så hellige, at de også gælder 3.000 år efter og vist i al evighed.

Det andet aspekt er "kun" 90 år gammelt.

Helt nøjagtigt fra april 1920 da San Remo-konferencen blev holdt i den italienske kystby San Remo.

Det var der, deltagerne godkendte blandt andet beslutningerne fra Sykes-Picot-aftalen fra 1916 - hvor de allierede sejrherre fra Første Verdenskrig hemmeligt aftalte at dele de tidligere tyrkiske områder i Mellemøsten mellem sig. Frankrig skulle kolonisere Syrien, herunder det nuværende Libanon.

Storbritannien fik foræret Irak og Palæstina.

Det blev samtidig bestemt, at disse lande senere skulle overgå til fuld selvstændighed. Det fik Syrien, Irak og Libanon. Men Palæstina var der lagt andre planer for. Konferencens beslutninger blev den 24. juli 1922 godkendt af Folkeforbundet og straks ført ud i livet. San Remo-konferencen er sådan set skelsættende for den zionistiske bevægelse, eftersom selv de mest moderate zionister den dag i dag mener, at konferencens beslutninger og den senere godkendelse i Folkeforbundet danner det REELLE grundlag for dannelsen af det Israel, vi kender i dag, på bekostning af palæstinenserne.

Spørger man ind til det, så vil de samme zionister sige, at FN's delingsplan for Palæstina den 29. november 1947 i virkeligheden var ulovlig og uretfærdig i kraft af, at den kun gav den zionistiske bevægelse halvdelen af Palæstina. San Remo-konferencens anbefalinger talte om hele Palæstina og langt ind i det nuværende Jordan. Men også Golanhøjderne, som Israel har holdt besat siden krigen i 1967 og siden har annekteret.

Det er måske også værd at se på deltagerne i San Remo konferencen: Ud over Japan, Grækenland, Italien og

Belgien deltog de nye kolonimagter Frankrig og England.

Den engelske delegation havde en særlig rådgiver med. Det var landets tidligere udenrigsminister James Balfour. Det var ham med den mærkværdige deklARATION fra den 2. november 1917, da han lovede Palæstina væk til den zionistiske bevægelse. Endnu mere bemærkelsesværdigt troppede den zionistiske bevægelse op med et hold, der deltog aktivt som en officiel delegation. I spidsen stod Chaim Weizmann - der senere blev Israels første præsident - sammen med den engelske jødiske zionist Herbert Samuel, der blot et par måneder senere blev Englands første højkommissær i den nye koloni Palæstina. I løbet af sine fem år i Palæstina som landets øverste myndighed formåede han at etablere det egentlige grundlag for det Israel, der blev oprettet to årtier efter. Han sørgede for en organiseret massiv jødisk indvandring til Palæstina, oprettelser af bosættelser - ja, det var sådan, det hele startede - men også for at gøre Hebræisk til et sprog, der kunne binde de mange folkeslag, der rejste til Palæstina fra alle verdens hjørner, sammen og det kulminerede med etableringen af det hebræiske universitet i 1925

Det er i den forbindelse ikke underligt, at de zionistiske banemænd kaldte San Remo-konferencens beslutninger for "Jews Magna Carta". Altså jødernes frihedsbrev/dokument. Derfor anses San Remo-aftalen som det egentlige juridiske dokument for etableringen af staten Israel og hermed legaliseringen af fortsat besættelse af Vestbredden og Golanhøjderne som zionister - som f. eks. Søren Espersen (DF) - på ingen måde mener er besættelse. Blot at gøre krav på deres rettigheder givet til dem af en flok kolonister og trosfæller for over 90 år siden på den Italienske Riviera.

En ønskeseddel fra fredsbevægelsen til partierne bag en alternativ regering.

Af Geert Grønnegaard

Hovedideen går på Poul Nyrup Rasmussens opfordring på det sociale FN-topmøde i 1995 til alle FN-landene om at overføre væsentlige ressourcer fra de militære bevillinger til sociale og humanitære hårdt trængende behov.

At basere lille Danmarks sikkerhed i en stor verden på gavmild hjælpsomhed snarere end på militær styrke og beredskab. Det må være den første og vigtigste opgave for en ny regering at få os trukket ud af Afghanistan-krigen så hæderligt som det nu er muligt. Herefter må man opgive ideen om, at vores forsvar "skal kunne det hele" til lands, til vands og i luften, altid klar til kamp. Man må gradvis drosle ned for kampevnen og -beredskabet. Du vil sikkert kunne støtte en del af de 30 punkter på ønskeseddelen. De andre

Fortsætter side 12

Fortsat fra side 11

partier nogle andre. Hvis der er forslag I kan enes om, så gå til valg på dem. Mindst 1/3 af vælgerne ser gerne frem til en fredeligere nyordning

Fredsbevægelsens ønskeseddel til en ny regering

1. Værnepligten afskaffes.
2. Danmark ratificerer FN' s konvention imod lejesoldater. Der sættes øjeblikkelig ind imod private bureaux rekruttering af "securitypersonel".
3. Kulturministeriet designer diverse procedurer for modtagelse af fremmede statsoverhoveder uden militært medvirken (man kan spørge i Island).
4. Forsvarets og politiets depoter gennemgås. Alle udfasede våben destrueres under offentlighedens tilsyn. Følge FN-konventionen herom.
5. Normeringen af (Sø) officerstillinger justeres ned svarende til dagens stående militære styrker.
6. Garderhusarregimentets "pomp og pragt-funktioner" overlades sammen med heste og udstyr til danske sportsrideklubber.
7. Der indføres et system med "Fredsskat", hvor skatteyderen kan vælge sit militære bidrag fra og tilvælge diverse humanitære.
8. Der oprettes et nyt fredsministerium. Overtager alle fredsskabende, krigsforebyggende og humanitære funktioner, som det militære forsvar ikke magter, herunder ulandsbistand.
9. Danmark tager ensidigt afstand fra brugen af strategiske bombefly, og destruerer bomber og udstyr med denne funktion.
10. Det forbydes dansk indregistrerede skibe at optage fragter af våben og krigsmateriel uden speciel godkendelse af regeringen..
11. FN's underafdeling for befolkningskontrol støttes massivt i sine bedste projekter. Alt andet lige må det være konfliktforebyggende med lidt færre mennesker i verden.
12. Statens Våbenkontrol opgraderes til en minimering og helst nulstilling af eksporten af våben, og krigsmateriel.
13. Det præciseres, at forsvaret ikke har ejendomsret til bygninger og anlæg, som. det fra. gammel tid har haft til rådighed. D.v.s. ingen ny "provenufinansieringsordning".
14. Der bør ikke i fremtiden indgås forsvarsforlig, der skræver over flere valgperioder til folketinget.
15. Stop tor særlig kirkelig betjening af militært personel med nytårsmesser, militærpræster, konfirmandarrangementer og lignende.
16. Det bør undersøges, om Danmark kan støtte det internationale Røde Kors direkte med sø-eller luftfartøjer designet til hurtig nødhjælp.

17. Der udskrives en teknikerkonkurrence om design af og udstyr til en nødhjælpsby.
18. Sundhedsministeriet opretter og styrer en særlig "region" gearet til internationale nødhjælpsfunktioner.
19. Danmark bør holde sig fra træningsopgaver og udrustning af andre landes militære styrker, og koncentrere sig om humanitære og civile opgaver.
20. Prisstigninger på budgetteret krigsmateriel afvises konsekvent af finansudvalget.
21. Ved åremålskontrakter skal alt militært personel udpege en sideløbende civil uddannelse, som med rimelighed kan og skal gennemføres i kontraktperioden.
22. Det forbydes danske finansieringsinstitutioner og pensionskasser at eje eller formidle handel med aktier i international våbenindustri,
23. Ved flerårige økonomiske forlig for forsvaret med en generøs rammebevilling bør det være uhørt med drypvise aktstykker til finansudvalget om små og mellemstore tillægsbevillinger.
24. Forbud mod militære praktikpladser for unge under 16 år.
25. Indskrænkning af handel med våben til private i Danmark og Europa. Sløsede våbenfabrikker og mellemhandlere strafforfølges.
26. Marinehjemmeværnet nedlægges som en del af forsvaret. Kan muligvis videreføres som et socialpædagogisk tilbud
27. Stillinger som militærattaché i udenrigstjenesten nedlægges.
28. De ændringer, som indebærer egentlige besparelser for det militære forsvar, kapitaliseres og overføres løbende til international humanitær hjælpsomhed.
29. Bevilling at sneambulancer til alle regioner i stedet for militære bælte køretøjer.
30. Frigivelse af rent militære flyzoner også til civil lufttrafik i Danmark og Europa (energibesparende)

**FRED er ikke bare målet
- FRED ER VEJEN!**

Dansk fredsbevægelse siden 1926
Aldrig Mere Krig ønsker nye medlemmer,
der aktivt kan arbejde for ikke-voldelige
konfliktløsninger.

MELD DIG!

GØR EN FORSKEL!
....IND I FORENINGEN!
INDMELDelse: **Aldrig Mere Krig**
www.aldrigmerekrig.dk

AMK Annonce i dagbladet Information weekend 12-13.febr. 2011.

klip

Fredsvagten er tildelt
Aldrig Mere Krigs Fredsrose for 2009.
 Fredsvagten har stædigt og udholdende
 - hver dag i otte år - stået foran Folketinget.
 Fredsrosen er tidligere givet til Fredsvagten.
 Denne gang tænker vi især på initiativtagerne
 og de mange som trofast har holdt ud.

Cepos betalt af kul- og olielobby

Det var den magtfulde amerikanske kul- og olieindustri, der bestilte og betalte den ultraliberale tænketank Cepos for at udgive en kritisk rapport om dansk vindkraft. Rapporten fra september 2009 hævder, at den danske vindmøllemodel ikke fungerer og ikke hænger sammen økonomisk. Cepos rejste rundt med budskabet i USA, hvor rapporten angiveligt blev modtaget med begejstring. Herhjemme har 14 energi-

eksperter og forskere fra universiteterne imidlertid stemplet rapportens beregninger som misvisende og ukorrekte. Nu viser det sig ifølge Ingeniørens netavis, at Cepos fik pengene til rapporten fra Institute for Energy Research (IER), som er tænketank for USA's kul- og olielobby. Cepos-direktør Martin Ågerup bekræfter over for ing.dk, at rapporten er bestilt og betalt af IER. Men han er ikke klar over, hvor IER får sine penge fra.

RITZAU

■ 60 tomme selskaber sendte udbytter ud af Danmark for 13,9 mia. kr. i 2008, viser tal fra Nationalbanken.

»Det er jo bemærkelsesværdigt, at Danmark er det eneste vestlige land af dem, der deltog i Irak-krigen, hvor det ikke har medført et politisk jordskælv, og hvor de politikere, der førte os ind i krigen, ikke har fået deres ry ødelagt for altid. Det ødelagde Bush, det ødelagde Blair«, lyder det fra Carsten Jensen, som peger på, at Anders Fogh Rasmussen aldrig fik en skramme for Irak-krigen - på trods af, at den tidligere statsminister ligesom Bush og Blair argumenterede og garanterede for Irak-krigsdeltagelsen med, at Saddam Hussein havde en masse ødelæggelsesvåben, som Vesten skulle ødelægge.

På en måde kommer de 'fredselskende' og passive altid til at stå sammen uden for indflydelse - i hvert fald så længe Socialdemokraterne også spiller spillet. Og det gør de. Mogens Lyketoft: Vi skal øge bistanden, men ... Imens sender Obama yderligere 17.000 mand til den fjerne front, og hvad skal de? Bygge op, skabe bistand, hjælpe eller skal de gå i uniformer og være væbnede til kamp?

Vi har vænnet os til Krigsafghanistan gennem alle årene. Og så er der de døde. De er naturligvis døde for et eller andet.
 bettina.heitberg@pol.dk

Gennem skattefusk hiver multinationale selskaber fem gange så mange penge ud af ulandene, som de modtager i ulandsbistand.

Omsorg for børn giver verdensfred

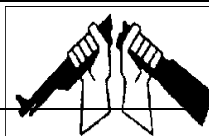
Børn med gode levevilkår bliver fredelige voksne

»Krigen hjælper ingenting. Krig har ingen vindere, kun tabere.«

Brødrene Peter og Hans Detlef Andreser

Bliv medlem af AMK Støt freden - "knæk et gevær med os

Der er brug for pacifistiske synspunkter mere end nogensinde.
Vi har brug for dig. Vi har brug for at blive flere.

Vi arbejder på at finde alternativer til oprustning og på at udvikle forsvarsformer, der bygger på ikke-vold. Aldrig Mere Krig er ikke knyttet til noget parti eller nogen religiøs forening	☐ Oplysning om Aldrig mere krig	☐ Enkeltperson	kr. 225
	Inkluderet i medlemskabet er bogen "Krudt uden Kugler" og AMK's emblem	☐ Par	Kr. 300
		☐ Uddannelsessøgende	Kr. 150
		☐ Pensionist	Kr. 150
		☐ Civil Værnepligtig	Kr. 150

Navn

Adresse

Tlf.

E-mail

At være pacifist er en livsholdning. Aldrig Mere Krig blev startet i 1926 og er i dag en af landets ældste fredsorganisationer.	- derfor er AMK en gammel forening, der ikke kun kører på enkelte mærkesager - det er livet det drejer sig om, og den "sag" forældes ikke.
---	--

Læs principprogram og vedtægter: <http://aldrigmerekrig.dk/vedtaegter/index.htm>

AMK's Bestyrelse

Geert Arne Hermod Peter Frands Frode Per Tom Poul

Redaktionen modtager gerne stof fra medlemmer og andre, helst i elektronisk form og udenlandske tekster oversat. Redaktionen gør opmærksom på at henvisninger/ artikler i bladet kan have indhold, der ikke nødvendigvis udtrykker redaktionens eller AMK's holdninger. Stof til Redaktion Peter Henning og Poul Pedersen.

Fred er en menneskeret -- Krig er en forbrydelse mod menneskeheden Konflikter bør altid løses med fredelige midler

<p>Kontakt: Landsadresse: Hermod Folke Hansen Nørremarksvej 4, 6880 Tarm Telefon: +45 97373163 E-mail: info@aldrigmerekrig.dk Bank: Arbejdernes Landsbank, reg./konto nr. 5396-0309139 Betaling på posthus: konto nr. 80237278. Regnskabsfører (kasserer): Poul Pedersen Fyrresvinget 35 8600 Silkeborg, tlf. 8683 6690 poulpedersen@energimail.dk Besøg vores websted: www.aldrigmerekrig.dk Husk at sende os din e-mailadresse Kan bl.a. ske ved at sende en mail til poulpedersen@energimail.dk</p>	<p>Hovedbestyrelse: Geert Grønnegaard, Leragervej 8, 4174 Jystrup, tlf.: 5752 8250 Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4, 6880 Tarm tlf.: 9737 3163 Mobil: 2062 31263 Mail: info@aldrigmerekrig.dk Arne Hansen, Sønderjyllands Allé 35, 9900 Frederikshavn tlf.: 9842 5542 Mobil: 3042 0818 Mail: post@arnehansen.net http://www.arnehansen.net Majken Jul Sørensen, Sparsnäs 1010, 66891 Ed Sverige Mail: majken@fred.dk Frands Wisbech Frydendal, Friland 6, Feldballe, 8410 Rønde tlf.: 5176 8486 Mobil: 2283 7634 Mail: fwf@frilands.net Peter Henning, Unnasvej 3, 3000 Helsingør. tlf.: 2927 9615 Mobil: 2927 9615 Mail: peterkarlmarx@gmail.com Poul Pedersen, Fyrresvinget 35, 8600 Silkeborg, tlf.: 8683 6690 Mobil: 4045 0847 Mail: poulpedersen@energimail.dk Suppleanter: Peder Frode Hansen Skårupvej 7, 7700 Thisted, tlf.: 9797 4215 Tom Vilmer Paamand, Sportsvej 30 C, 8654 Bryrup tlf.: 3694 8328 Mobil: 5051 0328 Mail: tom@fred.dk http://www.fred.dk/home/index.htm Per Harpøth Strunge, Gyvelvej 10, 6400 Sønderborg tlf.: 6185 2779 Mail: perstrunge@hotmail.com</p>
---	---

Pr. 1. april 2011 stiger portotaksterne. Når et Nyhedsbrev kan sendes som E mail så sparer AMK ca. 17 kr. til papir, tryk og porto. D.v.s. ca. 50 kr. for et AMK medlem årlig

Aldrig Mere Krig

Stiftet 17. oktober 1926 • Dansk sektion af War Resisters' International
(Krigsmodstandernes internationale Forbund)

Årsmøde 2011

Hovedbestyrelsen indkalder til Aldrig Mere Krig's årsmøde lørdag d. 14 og søndag d. 15. maj

Vi indleder lørdag kl. ca.12, med at spise frokost på landsadressen, **Nørremarksvej 4, 6880 Tarm.**

Selve møderne foregår i Tømmergården, Nygade 3, Tarm.

Lørdagen er traditionelt afsat til en uformel debat af aktuelle emner, der berører os som pacifister, og mødet starter kl. ca. 14, og er åbent for alle interesserede, også de, som ikke er medlemmer af AMK.

Vi har fået tilsagn fra Else Hammerich, til at holde oplæg ved årsmødet. Else Hammerich er især kendt for sit arbejde med mellemfolkelig forståelse og fredspolitiske spørgsmål og skrevet flere bøger herom.

Ordinært årsmøde søndag d. 15. maj kl. 10:00

Dagsorden:

Valg af ordstyrer og referent

Beretning fra hovedbestyrelsen.

Kassererens beretning

Drøftelse og vedtagelse af arbejdsplan

Nominering af kandidater til årets fredrose

Indkomne forslag (sidste frist for modtagelse er d. 10. maj)

Eventuel årsmødeudtalelse

Fastsættelse af kontingent for 2011

Valg af hovedbestyrelse

Fastsættelse af sted for næste årsmøde.

Eventuelt

Der forsøges overnatning privat, og ellers er der mulighed for overnatning på vandrerhjem. (Husk sengelinned)

Prisen for overnatning ca. 75 kr. i værelse med 4 pers.

Enkeltværelse ca. 230 kr (med vandrerkort ellers + 35 kr)

Ingen bekymring vedr. mad. Der er frokost, kaffe og aftensmad lørdag, morgenmad, frokost og kaffe søndag.

Årsmødet forventes afsluttet senest kl. 16 søndag.

Tilmelding og indsendelse af forslag, der ønskes optaget på årsmødets dagsorden, senest

Tirsdag d. 10.maj til:

Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4, 6880 Tarm

Tlf. 97 37 31 63 mobil : 20 62 31 63

E-mail: Mail: info@aldrigmerekrig.dk

Husk at anføre om man ønsker overnatning

AMK aktiviteter og økonomi

AMK har i 2010 modtaget 30.935 kr i kontingent

Fra medlemmer. + 1.650 kr i gaver.

Af disse er

12.765 kr. brugt til AMKs drift og faste aktiviteter: møder, heri årsmødet, rejser, porto, hjemmeside, mv.

9.001 kr. brugt til trykning og udsendelse af nyhedsbreve (3 numre a. ca. 200 i papirudgave). (dvs. pr. stk. ca. 9,50 kr.+ porto) Ca. 65 medl. får

nyhedsbrev pr e mail, og sparer derved AMK for henved 3.000 kr. årlig

32.832 kr. er brugt til andre aktiviteter

Heraf:

6.069 kr. til Majken Sørensens deltagelse i WRI kongres i Indien, som er omtalt i AMK Nyhedsbrev maj 2010.

5.000 kr. til køb af 50 stk. af DVD filmen

"Ikke Voldelig Kommunikation i 5A"

En film om tiltag for at modvirke mobning blandt skoleelever, som AMK har støttet i 2008 og 2009 med i alt 30.000 kr. AMK har så i alt 100 eksemplarer af DVD filmen, som kan tilbydes som hjælpemiddel ved forebyggelse og evt. løsning af konflikter

7.337 kr. til Fremtidsværksted, som er omtalt i AMK Nyhedsbrev okt. 2010.

6.158 kr. til underskud "flag på halv annonce"

Annoncer i Politiken og Kristeligt Dagblad med opfordring til at flage på halv stang den 5 sept. for at markere sorg over Danmarks krigsdeltagelse.

Giver også mere udbredt kendskab til AMK

5.750 kr. ekstraordinært til Fredsakademiet, der som følge af stor aktivitet fik et akut pengebehov.

På . <http://www.fredsakademiet.dk/>

ses følgende emner:

1. Freds- og sikkerhedspolitisk leksikon - nyt aktuelle stater - landebeskrivelser
2. Kronologi ; tidslinje over vigtige historiske begivenheder
3. Elektronisk bibliotek og online læsesal med bøger og artikler om fred og krig
4. Databaser med indekserede dokumenter; digte og sange - om fred og krig
5. Fredsakademiets debatforum

2.517 kr. til Andre udgifter

Dermed er der brugt 21.735 kr. af formuen, som pr 31.12.2010 udgør kr. 106.884

Det kan jo ikke være et formål at AMK oparbejder en stor pengebeholdning, men at vi med vore begrænsede midler samarbejder for en fredelig verden, og det er der jo hårdt brug for.

Magtens pyramider væltede

Mellemøsten koger igen - men nu på fredeligere måder, end vi er vant til.

Af Tom Vilmer Paamand

Folkemængder samles på de store pladser. Først i Tunesien, og nu i Ægypten. Algeriet og Yemen har også haft demonstrationer, og alle mere eller mindre diktatoriske regimer kikker nervøst med på den arabisk satellitkanal Al Jazeera. Selv i Afghanistan har der langt fra hovedstaden været mindre oprør.

I skrivende stund har soldaterne omringet de tilbageværende ægyptiske demonstranter. De får i dag lov til at blive på Tahrir-pladsen, men så skal det almindelige liv genoprettes. Slut med at blokere trafikken, hold jer inden for de snævre rammer for en pæn og ordentlig demonstration. Reelt er det (endnu) ikke endt med en revolution, men med endnu et militærkup.

Luntten, der antændte begivenhederne, var en tragisk nyhed. En arbejdsløs akademiker prøvede at overleve økonomisk ved at sælge frugt, men blev stoppet af korrupte embedsmænd - og brændte sig selv levende som protest. En grum, men på sin egen måde fredelig protest, der trods alt mest går ud over personen selv. Handlingen står derfor i skærende kontrast til selvmordsbombemænd, og minder mere om gamle aktioner fra tjecken Jan Palach og buddhistmunkene i Vietnam. Det er svært at vide, hvad der egentlig ligger bag sådanne desperate handlinger, men historien fra Tunesien fik globale konsekvenser. Tusinder gik på gaden i Tunesien, og der blev de i ugevis - ind til diktatoren forlod landet. Nu tumler landet videre i processen med at få vekslet kræfterne fra det fælles oprør, som mange kunne samles om, til arbejdet med at få samlet landet igen, hvor der ikke længere er enighed om vejen.

INGEN KULØRTE TELTE

Ægypterne blev i særlig grad inspireret af opstanden i Tunesien, og fyldte Tahrir-pladsen i Kairo. Her var ingen kulørte telte som ved den orange revolution, og dens mange kopier. Her var ingen kollektiv nøgleraslen, som ved omvæltningerne i Østeuropa. Sceneriet virkede forrygende uorganiseret. Ingen formåede hverken at samle masserne, eller at sætte sig på

budskabet, det var simpelthen for spraglet og mangfoldigt - men freden dominerede. I Vesten gik snakken om, at nu ville det mere velorganiserede Muslimske Broderskab dominere kampen. På Tahrir-pladsen så virkeligheden anderledes ud. Der var kollektiv bøn for blandede grupper af kristne og muslimer - eller de bad hver for sig, men beskyttet af den anden tros tilhængere. Viljen til ny sameksistens syntes stor. Frygtelige ting skete undervejs, men det var når staten håndhævede sit magtmonopol, og skød og maltrakterede demonstranter. Folk forsvarede sig, men der opstod ikke militante ordenskorps. Her kom militæret som en overraskende dæmpende faktor, som folk havde større tillid til end politi og regering - ikke nødvendigvis med god grund.

MENS VERDEN SÅ PÅ

Mange i Vesten glædes ved nyhederne om folkelige oprør, men en del demokratiske statsledere udtrykte mest bekymring - og forsigtig støtte til at præsident Mubarak burde lave nogle reformer. Landet får militærhjælp for milliarder fra USA, og dele af officerskorpset er simpelthen uddannet af amerikanerne. Vesten har derfor haft rimelig stor magt over regimet og dets handlinger gennem årene. Først da Tahrir-pladsens demonstranter fylder vore tv-skærme, bliver

landets befolkning taget alvorligt. Herhjemme beklagede danske ministre nu i stærke vendinger politiovergreb og masseanholdelser, og forlangte at demonstranterne skulle have lov til at vise deres utilfredshed med regimet - i kvalm modstrid med de samme politikeres argumenter mod COP15-demonstrationerne. Søren Espersen fra DF var bedst til at sætte klare ord på sit eget og mange andres hykleri. Søren Espersen skrev om diktatorerne i Tunesien og Ægypten "som ganske vist er nogle slyngler, men ... jeg vil hellere vil have en korrump diktator, der holder islamisterne stangen, end jeg vil have et islamistisk styre." Mange af de indblandede (også DF) har udtalt sig kritisk om disse diktaturer, men aldrig fulgt op med andet end symbolsk handling, som fx det tidligere "Arabiske Initiativ". Mubarak er da også blevet forsynet med en dansk Elefantorden som kvittering for vellykket statsbesøg. Det altdominerende ægyptiske regeringsparti var såmænd også medlem af "Socialist International", en verdensomspændende forening for socialdemokratier, inklusive det danske - så den internationale tålmodighed med styret var bredt funderet.

MÅLLØSE GRÆSRØDDER

Ikke kun verdenslederne, men også græsrodder så på i forundring, mens forandringens vind blæste gennem et Mellemosten, som både venner og fjender havde beskrevet som overvejende stabilt. Ideen om et folkeligt oprør nedefra var nok drømt, men oftest gemt af vejen som fantasier. Og et oprør på helt gammeldags facon, hvor folk blot gik på gaderne, var helt uventet af alle.

Mens diktatorerne skød skylden på vestlige agitatorer eller islamistisk propaganda, ser det ud til, at der bare og helt pludseligt kom et oprør. Mange unge var naturligvis inspirerede af tidligere frække og effektive aktioner fra fx serbiske Otpor. Nyhedsspredningen fra specielt Al Jazeera har hjulpet, men kanalen udsendte ingen revolutionære anbefalinger. De rapporterede flot og omfattende på gadeplan, og overhalede kompetent de vestlige journalister. Internettet har også skubbet på, men ser langt fra ud til at have spillet en afgørende rolle. Nogle aktivister brugte direkte Facebook som madding for at lokke regeringsspioner på vildspor. Den egentlige organisering skete på gadeplan, med gammeldags løbesedler - og

samlede tusinder til demonstration. Heller ikke Twitter eller WikiLeaks kan siges at være udløseren her. Mellemostens oprør er heldigvis deres helt egen opfindelse.

Frivillige går igen på gaden i Ægypten, denne gang for spontant at rydde op. Unge fejer og reparerer havarerede vejskilte. Rapporterne fortæller om en fortsat begejstring, der forhåbentlig vil skabe sig gode vilkår, så land og befolkning vil få nytte af det.

Ægypten befinder sig i en gråzone, hvor det folkelige oprør er blevet samlet op af militæret, der har lovet frie valg og en ny forfatning om et halvt år. Endnu er det meget uklart hvor meget frihed, dette militærkup vil tillade ægypterne, der nu skal forberede sig på valg - og hvem der bliver inddraget i arbejdet med den afgørende ny forfatning.

De politiske fanger sidder fortsat fængslet, og militæret vil ikke lade demonstrationerne fortsætte. Problemerne er store med udbredt arbejdsløshed og fattigdom. En ny regering får svært ved at levere gode svar, men forhåbentlig vil de kommende debatter ske i åbenhed og frihed.

FREDELIG REVOLUTION ER NORMALT

Vi andre kan mest kikke på. Vesten har hidtil holdt diktatorerne oppe, så det er ikke nødvendigvis fra vores kant af verden, ægypterne kikker efter ny inspiration. Mange gange kan selv venlig og fredelig indblanding betyde, at et oprør nemt kan svæertes som kontrolleret udefra. Det betyder bestemt ikke, at vi helt skal lade være - blot at det skal ske med fornøden takt.

Der er absolut grund til glæde. Som mange foretrækker at glemme, skyldtes de store omvæltninger i Øst ikke, at Vesten bombede demokratiet frem. Østeuropa ændrede sig, gennem uventede og ikkevoldelige folkelige demonstrationer, selv om Vestens eksperter ikke troede det muligt.

Noget lignende er nu sket i Tunesien og Ægypten - og skyldtes ikke hverken byguerillaer eller vore bombefly.

Revolutioner er mulige, og de er oftest fredelige. Lige nu rumler muligheden i Mellemosten, men neden under er Afrika så småt i skred. Om landene kalder sig kristne, kommunistiske eller islamiske betyder kun lidt: Hvis uretten blir for slem, kan magthaverne risikere en brat opvågning.